

gaire bé com funciona, però l'organització omple les bústies demanant que només es donin caramels (*xuxes*, deien enguany; cal no confondre-ho amb *xuixos* -sí, l'acudit és dolent, ho sé-) a partir de 2/4 de 8, i que abans intentem estar-nos-en. Un cop es fa fosc, tot de nens i nenes disfressats amb túniques obscures corren pel carrer i toquen els timbres de les cases parant la mà. Amb la por que em bombardegin amb ous (també desconec aquest costum), intento explicar-los que a casa meva celebrem la castanyada, que el Halloween ni ha vingut ni se l'espera. Em miren estranyats, com si la meva frase em convertís en un animaló estrambòtic. Em miren com mirarien un ornitorinc, per exemple. I se'n van sense dir res.

La ce majúscula sí que hi és, i se l'espera | A Sant Feliu, es declaren segurs que la presumpta pugna entre Carmen Cervera i el seu fill Borja Thyssen (al *Sálvame* del Jorge Javier, premiat recentment amb l'Ondas, no s'han cansat d'emetre imatges de la baronessa i aventurar malastrugances entre mare i fill) no farà trontollar l'acord per al Centre d'Art de Pintura Catalana Carmen Thyssen-Bornemisza. De ben segur que no. És clar que no. Només faltaria! Hi ha qui diu que a Sant Feliu els ha tocat la rifa. Probablement, però també s'ho han *currat* molt. A les volubilitats casuals, cal enfrontar-s'hi amb la insistència finíssima dels pescadors de sards. Tant l'Ajuntament de Sant Feliu com la resta d'administracions compromeses estan fent la feina: aquest novembre han incorporat el Palau de l'Abat al futur espai museístic, en un acord de 75 anys amb el bisbat de Girona; i dels 13 milions del pres-

supost total, hem sabut que Madrid en posarà la meitat. Ara, a la Costa Brava, ja no tenim places de toros ni s'hi venen barrets mexicans (per cert, a Barcelona sí). Ara, els nostres projectes s'escriuen amb la ce majúscula.

Els FEDER ja hi són, i sempre se'ls espera | Sabem que només a través de la Cultura (la ce majúscula) serem la comarca capdavantera que volem ser. Finalment, anem acceptant l'obvietat que el nostre desenvolupament (sí, sí, també l'econòmic) només és possible a través de la cultura. O si més no, sense ser tan maximalistes, que la cultura n'és un ítem bàsic. Aquesta tardor, la Generalitat ha atorgat 2.763.000 euros dels FEDER de la UE a sis projectes del Baix Empordà: a una de les fases de remodelació del Terracotta Museu de la Bisbal; a la fase de finalització estructural i d'obra civil de la nova seu del Museu del Suro de Palafrugell; a les obres de remodelació dels centres històrics de Sant Feliu de Guíxols i de Begur; a la recuperació i instal·lació dels elements arquitectònics del claustre del convent dels agustins de Palamós; i al projecte Espai Ter, Cultura, Música i Desenvolupament local, liderat pel Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí.

«Quan vinguin, els nostres visitants, no ens reconeixeran!», em diu algú després de comptar els euros dels FEDER per als projectes que he enumerat. «Sí, sí, tens raó», encerto a contestar, «però és una llàstima això del Halloween i els moniatos! Sí, sí, tens raó: no ens reconeixeran».

LA GARROTXA

joan sala

Les festes porten cua | Les festes majors de moltes localitats sembla que propicien que hi hagi disbauxa, soroll, brutícia i consegüentment enfrontaments entre els organitzadors i els veïns del centre, que són els que més ho pateixen, ja que aquesta part de les ciutats sovint és l'escollida per fer la majoria dels actes lúdics. Almenys això ha passat a Olot i enguany ha estat el cavall de batalla d'un seguit de rèpliques i contrarèpliques en els setmanaris locals, durant setmanes. Una part dels ciutadans estan tips dels sorolls fins a altes hores de la nit i de la brutícia de formes molt diverses que comporten les festes, però les seves opinions topen frontalment amb la dels organitzadors, que valoren la participació i el civisme d'una gran majoria, i que ben segur que no voldrien de cap manera que els actes festius acabessin amb bretolades. La impressió dels primers és que la permissibilitat de les autoritats arriba a cotes intolerables, mentre que els responsables de festes recorden que es fan molts altres actes festius i s'intenta controlar els conflictius. En molts moments les reflexions d'uns i altres van per camins paral·lels.

ACN

Obres | D'aspectes de cultura contemporània passem a comentar una restauració. Un dels monuments romànics més interessants de la Garrotxa és el Sant Sepulcre de Palera, dins el municipi de Beuda, que gaudia d'indulgències similars a les obtingudes a Terra Santa, el que significà que es convertís, en altres moments, en un centre de viú pelegrinatge. Ara la Generalitat, la Diputació i l'Ajuntament han endegat un projecte de restauració del monument, del qual només resten l'església basilical i, dins el conjunt monàstic i en divers estat de conservació, parts de l'ala de llevant i de la de migjorn. L'església, però, va patir unes desencertades obres de restauració durant els primers anys de la dècada dels seixanta que destruïren una galilea romànica. Les obres que ara s'iniciaran poden servir per aclarir diversos interrogants de les dependències monacals, concebudes al voltant d'un claustre que no se sap si es va arribar a construir. Desitgem que la nova intervenció ens faci oblidar el mal record d'altres d'anteriors.

Sant Aniol no vol la pedrera | L'Associació Salvem Sant Aniol de Finestres ha donat a conèixer les dades d'una enquesta feta en aquest municipi, on la població s'ha manifestat majoritàriament en contra de la instal·lació d'una pedrera, projecte del qual es parla des de fa anys. Només un 1,2%, que equival a dues persones, estava d'acord a autoritzar-la. La major part del municipi també s'ha pronunciat a favor de conservar el poble, contenint-ne el creixement, consolidant-ne la població existent i potenciant-hi activitats

econòmiques d'empreses que ofereixin serveis relacionats amb l'entorn i el paisatge. Són dades importants a l'hora d'engegar el plantejament del nou Pla d'ordenació urbana de Sant Aniol, un dels municipis més ben conservats i desconeguts de la comarca.

EL GIRONÈS *dani vivern*

Qui no vulgui pols, que no vagi a Girona | *Quo usque tandem abutere, Salamaña, patientia nostra?* La desinformació gota a gota sobre les obres del TAV, les decisions sobre el terreny, entre passadissos, contrarellotge i contra natura, les prepotències gens *Adificants* i la improvisació comparable a la d'un estat de setge són la part bufonesca de la transformació de Girona –amb el *tacet* consistorial com a baix continu– en un camp de proves d'incongruència contrastada i de pronòstic reservat. Cada dia hi ha més carrers obstruïts, tallats, o en procés d'estar-ho: Oviedo, plaça d'Europa, Rafael Masó, Josep M. Gironella, Canonge Dorca, Tomàs Mieres, Ramon Turró... –bona part del sector Farinera i Güell, per no cansar el lector– i ja veurem si l'avinguda Tarradellas a Fontajau. Això per no parlar dels semàfors que s'hauran d'instal·lar a les rotondes del sector Mas Xirgu, on la bèstia subterrània anomenada cíclicament Gerunda començarà el seu recorregut com a tuneladora oficial de la ciutat.

ACN

La part més dramàtica del tot aquest anti-seny p(l)egat comença ara, amb la retirada de terra provenint de les excavacions: 500 camions diaris. Consulta l'oficina d'informació d'Adif a Girona, no m'han sabut concretar quants dies, setmanes o mesos durarà la broma, tot i la meua insistència per saber d'on han tret aquesta xifra. L'única concreció que n'he pogut treure és que les obres haurien d'acabar, segons la previsió, el 2012. Caram, quina novetat!

Com que tinc un cert esperit matemàtic, m'he proposat traduir 500 camions de terra i sorra humida a dies. Un metre cúbic de terra humida pesa 1,55 tones. Llavors tenim que el túnel per sota la ciutat ha de fer 4.606 metres de llargada per 12,1 de diàmetre. Volum del cilindre resultant: 529.690 m³ de terra, que en pes, doncs, són 821.020 t. Un camió pot portar un màxim de 40 tones, menys el seu pes brut, que en el cas dels vehicles usuals en aquestes obres és de 15 t, de manera que el màxim es redueix a 25 t. Així, 500 camions al dia per 25 t són 12.500 t diàries. Dividint 821.020 t per aquesta quantitat, tenim que l'extracció hauria de durar 65 dies laborables, és a dir, uns tres mesos.

No s'ho creuen ni ells. La tragèdia, però, és que ni tan sols ho saben.

El pla de Salt, terra de pas | Diu el conseller Quim Nadal que en cinc anys –mínim– tindrem carretera nova entre Salt i Amer, o entre Amer i Salt. I atenció: no ha dit *projecte*, sinó *carretera nova*. És una molt bona notícia. Per als de Bescanó, Salt, Sant Gregori, Anglès, etc., el Ter ja no serà la barrera la superació de la qual fa més de mig segle que

CARRETERADELAVERGONYA.COM

SALVEM SANT ANIOL